

CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr.1r-952/25
(1-24014062-03-1r-15122025)

Judecătoria Bălți, sediul Central
Judecător Natalia Foma

DECIZIE În numele Legii

26 februarie 2026

mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord

Având în componența sa:

Președintele completului, judecător
Judecătorii

Ion Talpa
Viorica Severin, Cristina Prisacari

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul avocatului Băgu Dinu în interesele inculpatului Palii Igori, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 21 noiembrie 2025, pe cauza penală în privința lui:

Palii Igori *****, născut la ***** , IDNP ***** , originar și domiciliat ***** , cetățean al Republicii Moldova, de naționalitate moldovean, studii medii de specialitate, supus serviciului militar, căsătorit, doi copii minori la întreținere, angajat în câmpul muncii, fără antecedente penale,

învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1), 326 alin. (1), 326 alin. (1) Cod penal,

Termenul de judecare al cauzei:

Instanța de fond: 05.02.2024 - 21.11.2025

Instanța de recurs: 12.12.2025 - 26.02.2026

Procedura de comunicare a părților despre examinarea recursului executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținându-se cont de argumentele recursului, materialele cauzei pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă :

Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 21 noiembrie 2025:

Palii Igori ***** a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal (episodul din februarie 2022), și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

Palii Igori ***** a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal (episodul din februarie 2022), și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

Palii Igori ***** a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal (episodul din martie 2022), și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, s-a stabilit lui Palii Igor pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate față de Palii Igor, s-a suspendat condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

În temeiul lit. a) și b) alin. (6) art. 90 Cod penal, inculpatul Palii Igor s-a obligat să nu-și schimbe domiciliul fără acordul organului competent; să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile.

Controlul executării obligației inculpatului stabilite în baza art. 90 alin. (6) Cod penal, urmând a fi exercitat de către Biroul de Probațiune de la locul de domiciliu al inculpatului Palii Igor.

*S-a confiscat de la Palii Igor, banii primiți de la ***** , în sumă de 700 euro și 1800 euro, și de la ***** în sumă de 20000 lei, cu trecerea forțată și gratuită a mijloacelor bănești nominalizate în proprietatea statului.*

S-a aplicat în privința inculpatului Palii Igor, măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, până la intrarea sentinței în vigoare.

A fost soluționată chestiunea corpurilor delictive.

Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că Palii Igor, într-o zi nestabilă a lunii februarie 2022, acționând cu intenție directă și din interes material, susținând față de ***** faptul că are influență asupra membrilor Consiliului Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă, care în conformitate cu prevederile articolului 123 alin. (2) din Codul penal au calitate de persoane publice și care au ca atribuții funcționale determinarea gradului de dizabilitate a persoanelor și incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități, atându-se în regiunea centru a orașului Șoldănești, *a pretins, acceptat și primit de la ***** , mijloace financiare ce nu i se cuvin în cuantum de 700 euro*, cu scopul de a influența membrii Consiliului Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă, pentru ca în procesul de examinare medicală a cet. ***** , să adopte o hotărâre favorabilă acestuia, manifestată prin stabilirea circumstanțelor și cauzelor dizabilității și atribuirea unui grad de dizabilitate pe toată durata vieții.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Palii Igori a săvârșit infracțiunea prevăzută de articolul 326 alin. (1) din Codul penal, adică, „Pretinderea, acceptarea și primirea, de bani, pentru sine, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite”.

*Tot el, în aceeași zi nestabilită din luna februarie 2022, acționând cu intenție directă și din interes material, susținând față de ***** faptul că are influență asupra membrilor unei Secții înmatriculare a transportului și calificare a conducătorilor auto, care în conformitate cu prevederile articolului 123 alin. (2) din Codul penal au calitate de persoane publice și care au ca atribuții funcționale evaluarea cunoștințelor și calificarea conducătorilor auto cât și eliberarea permiselor de conducere auto, a pretins, acceptat și primit de la ***** , mijloace financiare ce nu i se cuvin în cuantum de 1800 euro, cu scopul de a influența membrii Secției înmatriculare a transportului și calificare a conducătorilor auto, în vederea emiterii pe numele cet. ***** , care este fiul cet. ***** , a permisului de conducere a mijloacelor de transport, pentru categoriile „B” și „C”, tară ca acesta să frecventeze anterior cursurile unui școli auto și tară de prezența fizică a acestuia, care la acea perioadă se afla peste hotarele Republicii Moldova.*

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Palii Igori a săvârșit infracțiunea prevăzută de articolul 326 alin. (1) din Codul penal, adică, „Pretinderea, acceptarea și primirea, de bani, pentru sine, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite”.

*Tot el, într-o zi nestabilită de la sfârșitul lunii martie 2023, acționând cu intenție directă și din interes material, susținând faptul că are influență asupra membrilor Consiliului Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă, care în conformitate cu prevederile articolului 123 alin. (2) din Codul penal au calitate de persoane publice și care au ca atribuții funcționale determinarea gradului de dizabilitate a persoanelor și incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități, aflându-se în or. Șoldănești, în apropierea imobilului situat pe str. 31 august 1989, nr. 87, a pretins, acceptat și primit de la ***** ***** și concubina acestuia ***** , mijloace financiare ce nu i se cuvin în cuantum de 20000 lei, cu scopul de a influența membrii Consiliului Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă, pentru ca în procesul de examinare medicală a cet. ***** , să adopte o hotărâre favorabilă acesteia, manifestată prin stabilirea circumstanțelor și cauzelor dizabilității și atribuirea unui grad de dizabilitate pe toată durata vieții.*

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Palii Igori a săvârșit infracțiunea prevăzută de articolul 326 alin. (1) din Codul penal, adică, „Pretinderea, acceptarea și primirea, de bani, pentru sine, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite”.

*Împotriva sentinței instanței de fond, a declarat recurs avocatul Băgu Dinu în interesele inculpatului Palii Igori, care solicită casarea parțială a sentinței în latura măsurii confiscării speciale a sumelor de 700 euro și 1800 euro (indicate ca fiind permise de la martorul-denumțator *****).*

În susținerea cerințelor recursului, invocă următoarele argumente:

În speță, se invocă faptul că instanța de fond a făcut o apreciere vădit nerezonabilă și arbitrară a probatoriului cu privire la confiscarea specială, ignorând lipsa probelor concludente că sumele de 700 euro și 1800 euro, s-ar fi aflat efectiv în patrimoniul inculpatului și că ar fi susceptibile de confiscare legală. De asemenea, se invocă nerespectarea principiilor legale și constituționale privind protecția proprietății private și proporționalitatea sancțiunilor.

Instanța de fond nu a demonstrat și nu a motivat corespunzător că sumele de 700 euro și 1800 euro, s-au aflat în proprietatea efectivă a inculpatului Paliu Igor, astfel încât să poată face obiectul confiscării speciale. Or, cele din urmă, reprezintă o încălcare a primei condiții esențiale menționate și constituie un motiv solid de casare parțială a sentinței.

Faptele cauzei relevă un dubiu serios cu privire la remitere și circulația reală a acestor sume de bani către/dinspre inculpat, dubiu pe care instanța nu l-a clarificat în hotărârea sa. Susține că, situația de fapt este neclară sub următoarele aspecte esențiale:

Inculpatul contestă obținerea în proprietate a sumelor de 700 euro și 1800 euro de la martorul ***** (denunțatorul). De altfel, este necontestat faptul că acești bani nu au fost găsiți asupra inculpatului la momentul reținerii și nici ulterior în conturile ori bunurile acestuia. Organul de urmărire penală nu a ridicat în materialitatea lor aceste sume pe parcursul investigațiilor, ceea ce indică fie că inculpatul nu-i mai deținut în mod real, ori banii au fost restituiți denunțatorului.

Sentința nu lămurește deloc soarta acestor bani: nu se precizează dacă remiterea mitei a fost surprinsă în flagrant sau aovedită direct (ceea ce ar implica existența fizică a bancnotelor ca corp delict în custodia autorităților) sau, dimpotrivă, dacă inculpatul i-a înapoiat denunțatorului sumele (caz în care banii s-au întors la pretinsul mituitor și nu se mai aflau nici la inculpat, nici la dispoziția organelor statului). Această omisiune de fapt și de motivare lasă neclarificat dacă bunurile (sumele de bani) se mai aflau în patrimoniul condamnatului la data pronunțării sentinței.

Aceste scenarii factuale alternative, ar conduce la concluzii juridice diferite:

Dacă banii nu au ajuns niciodată la inculpat sau nu au rămas la acesta, ei nu pot fi considerați „bunuri aflate în proprietatea condamnatului” - așa cum cere art 106 CP - și, în consecință, nu pot face obiectul confiscării speciale în procesul penal. Cu alte cuvinte, nu poți confisca de la o persoană un bun despre care nu s-a dovedit că îl are. A proceda altfel, sar transforma confiscarea specială dintr-o măsură de siguranță într-o sancțiune arbitrară.

Dacă, pe de altă parte, sumele ar fi fost într-adevăr dobândite în proprietate, iar organele de drept le-ar fi recuperat (de exemplu, printr-un flagrant sau percheziție), atunci banii respectivi ar trebui să existe ca proba materială la dosar, într-o atare situație, instanța ar fi trebuit să indice clar acest lucru în hotărâre - de pildă, precizând că bancnotele marcate folosite ca mită au fost ridicate și se află la camera corpurilor delictive, dispunând trecerea lor efectivă în contul statului (sau, eventual, restituirea către denunțator dacă legea o permite).

Sentința atacată omite cu desăvârșire să clarifice aceste aspecte, limitându-se să menționeze abstract confiscarea unei „sume echivalente”. O asemenea abordare nu

satisface cerințele de motivare impuse de lege (art. 385 CPP, privind obligația ca hotărârea să cuprindă mouvele soluției) și împiedică verificarea legalității măsurii.

În conduceră, instanța de fond nu a probat dincolo de orice dubiu rezonabil că sumele de 700 euro și 1800 euro, au intrat efectiv în posesia inculpatului, ca beneficii materiale ilicite ale infracțiunii imputate. Neîndeplinirea și nemotivarea acestei condiții obligatorii privind apartenența bunurilor la inculpat constituie o aplicare eronată a legii penale materiale art. 106 CP) și o încălcare a drepturilor fundamentale ale acestuia (dreptul de proprietate garantat de Constituție). Astfel, dispoziția de confiscare a acestor sume apare ca nelegală și netemeinică, impunându-se intervenția instanței de recurs pentru a restabili legalitatea și echitatea.

În speță, inculpatul nu mai deține niciun avantaj material din fapta sa (sumele în discuție nefiind găsite la el). Aplicarea confiscării echivalează, în mod practic, cu obligarea inculpatului de a plăti din propriul buzunar contravaloarea banilor pe care i-a primit dar la moment nu îi mai are. Aceasta se aseamănă cu impunerea unei amenzi penale în cuantum de 2500 euro, pe lângă pedeapsa închisorii deja stabilită - așadar, o dublă sancțiune pentru aceeași faptă, O asemenea dublă sancționare este, în absența unei justificări temeinice, vădit excesivă și neechitabilă.

Analizând situația din acest caz prin prisma criteriilor de mai sus, rezultă că menținerea confiscării speciale a 2500 euro, nu trece testul proporționalității. Scopul legitim (dezavuarea și prevenirea corupției) este deja atins prin condamnarea penală și prin faptul că inculpatul nu a obținut, în final, niciun folos material. Necesitatea publică a unei sancțiuni suplimentare sub forma, confiscării este discutabilă - inculpatul a fost deja tras la răspundere penală, iar confiscarea nu face decât să-l împovăreze financiar, fără un beneficiu real pentru societate. Or, componenta de proporționalitate lipsește: sancțiunea globală rezultată (închisoare cu suspendare și plus pierderea a 2500 euro) este disproporționat de severă în raport cu gravitatea concretă a faptei și cu situația inculpatului (care a cooperat, aparent a restituit banii și nu a rămas cu foloase ilicite).

Toate argumentele de mai sus, conduc la concluzia că dispoziția de confiscare specială a sumelor de 700 euro și 1800 euro este nelegală și netemeinică, menținerea ei ar echivala cu o încălcare a principiilor statului de drept (legalitate, proporționalitate, echitate) și a jurisprudenței constante, atât naționale, cât și europene, în materie de drepturi fundamentale.

Potrivit art. 447 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Procedura înștiințării legale a participanților la proces în temeiul art. 447 alin. (1) art. 447 alin. (2) Cod de procedură penală a fost executată, cu explicarea participanților dreptului de a depune referință pe marginea recursului declarat.

Asupra recursului a depus referință procurorul în Procuratura Bălți, Oficiul Principal, Belinschi Vitalie, care consideră că instanța de fond a individualizat corect pedeapsa în conformitate de art. 75 Cod penal, aplicată inculpatului Paliu Igori, *totodată corect a aplicat față de inculpat prevederile art. 106 Cod penal*, dispunând confiscarea

mijloacelor bănești ca rezultat din infracțiuni, admitând doar omisiunea mecanică neindicând că se confiscă „contravaloarea,” acestor mijloace bănești.

Verificând argumentele invocate în recursul declarat, prin prisma probelor administrate, legalitatea și temeinicia sentinței atacate, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul declarat urmează a fi respins ca fiind nefondat.

Conform art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

Colegiul penal reține că, prin sentința recurată, instanța de fond a dispus confiscarea de la Paliu Igor a banilor primiți de la ***** în sumă de 700 euro și 1800 euro, precum și de la ***** în sumă de 20 000 lei, cu trecerea forțată și gratuită a mijloacelor bănești nominalizate în proprietatea statului.

Totodată, verificând materialele cauzei penale, Colegiul constată că prima instanță a reținut eronat în considerentele sentinței că respectivele mijloace bănești ar fi fost ridicate și anexate la materialele cauzei în calitate de corpuri delictive, or, din actele dosarului rezultă cu certitudine că sumele de bani pretinse, acceptate și primite de inculpat în contextul comiterii infracțiunilor prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal nu au fost depistate, ridicate și nici anexate în materialitatea lor la cauza penală.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal reține că, potrivit art. 106 alin. (1) Cod penal, *confiscarea specială constă în trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului a bunurilor rezultate din infracțiuni, iar în cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite, nu pot fi recuperate sau confiscarea lor este imposibilă din orice alt motiv, se confiscă prioritar un alt bun cu valoare echivalentă, iar în lipsa acestuia – contravaloarea bunurilor respective.*

Respectiv, în situația de față, de vreme ce mijloacele bănești obținute de inculpat în rezultatul infracțiunilor nu au fost identificate și ridicate de către organul de urmărire penală, confiscarea nemijlocită a acestora în natură este obiectiv imposibilă, motiv pentru care, măsura de siguranță urmează a opera sub forma confiscării prin echivalent valoric, respectiv prin încasarea din contul inculpatului în folosul statului a contravaloării sumelor de 700 euro și 1800 euro primite de la ***** și a sumei de 20 000 lei primite de la *****.

Cu toate acestea, Colegiul penal apreciază că împrejurarea dată nu constituie, prin ea însăși, un temei de casare a sentinței instanței de fond în partea contestată, or eroarea admisă de prima instanță vizează modalitatea de formulare și executare a măsurii confiscării speciale, fără a afecta legalitatea soluției propriu-zise privind necesitatea aplicării măsurii de siguranță prevăzute de art. 106 Cod penal.

Or, din ansamblul circumstanțelor stabilite cu certitudine rezultă că inculpatul Paliu Igor a pretins, acceptat și primit sumele nominalizate, acestea constituind bunuri rezultate din infracțiuni în sensul art. 106 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiind susceptibile confiscării speciale independent de existența lor fizică la momentul pronunțării hotărârii.

A admite argumentele recurentului în sensul imposibilității aplicării confiscării speciale, doar pentru motivul că bunurile rezultate din infracțiune nu au fost găsite sau ridicate ar echivala cu lipsirea de eficiență a instituției confiscării speciale și ar permite

făptuitorului păstrarea avantajului patrimonial obținut prin activitate infracțională, contrar scopului legitim urmărit de legiuitor.

Prin urmare, Colegiul penal concluzionează că soluția instanței de fond privind aplicarea confiscării speciale este una legală și întemeiată, iar imprecizia factuală privind pretinsa ridicare a sumelor bănești nu este de natură să atragă casarea hotărârii recurate, neinfluențând legalitatea și temeinicia concluziilor instanței în partea contestată.

În baza celor expuse, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul declarat urmează a fi respins ca nefondat, iar sentința instanței de fond urmează a fi menținută fără modificări.

Conducându-se de art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de Procedură Penală, Colegiul penal al Curții de Apel Nord, -

DECIDE:

Recursul avocatului avocatului Băgu Dinu în interesele inculpatului Palii Igori, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 21 noiembrie 2025, prin care Palii Igori ***** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 326 alin. (1), 326 alin. (1), 326 alin. (1) Cod penal al RM, se respinge ca nefondat, sentința care se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă și susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul pronunțării ei.

Președintele completului, judecător

Ion Talpa

Judecător

Viorica Severin

Judecător

Cristina

Prisacari